

Arrest

nr. 59 613 van 13 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 december 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 20 juli 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als beschikker over voldoende bestaansmiddelen.

1.2 Op 8 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving, aangevraagd op 20.07.2010 door B.B. (...) geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen.

Reden van de beslissing (2):

X Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene legt ter staving van de aanvraag een arbeidscontract voor uit Nederland met drie loonfiches en mailverkeer aangaande de betalingsachterstand en dan de uiteindelijke bevestiging van betaling van de ziekteverzekering van betrokkene.

Uit de voorgelegde documenten blijkt niet of betrokkene nu al dan niet tegen ziekte verzekerd is, ook bij lang verblijf in het buitenland, desgevallens België. Het e-mail verkeer die betrokkene aangaande haar ziekteverzekering voorlegt, biedt hier geen concrete informatie over. De eigenlijke polis had uitsluitel kunnen brengen.

(zie art 50, § 2,4 ° van het KB van 8.10.1981)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van het enig middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

"(...) Eerste middel: schending van de materiële motiveringsverplichting.

De beslissing is kennelijk onredelijk genomen.

Verzoekster is immers wel verzekerd tegen ziekte, zoals blijkt uit de polis in bijlage."

2.2 Er dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling met betrekking tot het al dan niet weigeren van het verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De verzoekende partij heeft op 20 juli 2010 een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. De verzoekende partij werd hierbij verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 20 oktober 2010 de volgende documenten voor te leggen: 'arbeidscontract, loonbriefje van de laatste 3 maanden, bewijs van ziekteverzekering'. Op 20 oktober 2010 wordt een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten genomen. De reden van de beslissing was de volgende:

'Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, §2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt betrokkene over een bijkomende maand, namelijk tot 20.11.2010 om alsnog de vereiste documenten over te maken.'

Op 8 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing stelt dat de verzoekende partij een arbeidscontract uit Nederland met drie loonfiches voorlegt. Ze legt evenzeer e-mailverkeer aangaande de betalingsachterstand en dan de uiteindelijke bevestiging van betaling van de ziekteverzekering voor, maar dat hieruit niet blijkt of de verzoekende partij nu al dan niet tegen ziekte verzekerd is, ook bij lang verblijf in het buitenland, desgevallend België.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 19 januari 2011 een bewijs van ziekteverzekering heeft overgemaakt. Aangezien de verzoekende partij dit bewijs slechts na het nemen van de bestreden beslissing heeft ingediend, kan de verwerende partij niet verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden.

De verzoekende partij maakt met haar betoog op generlei wijze aannemelijk dat voormelde motivering niet afdoende zou zijn en de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet in alle redelijkheid tot de door hem in de bestreden beslissing gedane vaststellingen kon komen. Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris volstaat evenwel niet om de motieven te weerleggen. De gemachtigde van de staatssecretaris is *in casu* alle pertinente gegevens nagegaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen. De door de verzoekende partij aangevoerde grieven maken geenszins aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing is gekomen, dat de motiveringsplicht zou zijn geschonden of dat hij een manifeste appreciatiefout zou hebben gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS